

ABONAMENTS

Barcelona mesos ... 100 Ptas.
 Catalunya i territoris de la República, trimestres ... 150
 Amèrica Llatina i Portugal, trimestres ... 150
 Països convinguts postal, id. ... 150
 Altres països, id. ... 200

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS EXCORS-TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 549, 1.00 — TELEFON 11430
 TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 19003

EL TEMPS Previsió al nivell de la mar: 7400 mil·límetres. Temperatura actual: 18 graus. Humiditat relativa: 70 per cent. Velocitat del vent: 6 quilòmetres per hora, de l'oest. Visibilitat horitzontal, en promig: un quilòmetre. Estat del cel: serà. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 24,9 graus. Temperatura mínima: 15,6 graus. Recorregut del vent: 188 quilòmetres. Precipitació: mil·límetres. Insoiació en el dia d'ahir: 7 hores 13 minuts.

De Calvo Sotelo a Lerroux UNA AVENTURA POC GALANT

L'amnistià senyor Calvo Sotelo—dient els telegrams de Madrid—immediatament després d'haver promès el càrrec de diputat al segon Parlament de la República, cixi als passadissos i es feu presentar al senyor Lerroux per agrair-li el favor que li havia fet, a ell i als seus.

—Més m'estimaria que l'agraïssiu a la República—digué l'ex "caudillo". —No, a vos personalment—replicà el senyor Lerroux.

Li tenia tota la raó el col·laborador del difunt Primo de Rivera. És Lerroux i no la República qui ha instal·lat altra vegada a casa nostra els enemics del règim, enemics irrecconciliables. Li ho han d'agrair, doncs, a ell i no a la República. Treballaran agraïment contra la República; si per un impossible l'enderroquessin o desnaturalitzessin, salvarien la persona del senyor Lerroux. El senyor Lerroux, en obrir la porta a un exèrcit d'enemics de la República, se'ls ha fet tots amics seus. No direm que sigui monàrquic ni feixista; seria exagerat. Però n'hi ha prou dient que és un dels republicans que podrien arribar tirant sota una monarquia o un feixisme triomfant.

Al capdavant és la seva història. Quan un home s'ha fet vell amb una certa mentalitat, no la canvia de cap de les passades. Lerroux pertany als temps raquítics del republicanisme espanyol, quan dins de les depauperades forces de la revolució es podien comptar amb els dits d'una mà els homes intel·ligents i rectes. Quan dament d'un paisatge d'estepa solament per l'excubite i la xarxarda. Fou l'època més angustiosa de la història política peninsular. Els pocs republicans autèntics i clivertidats es tancaren a casa i només patrullaren misteriosament—salvant ben poca cosa—uns que eren el tercer partit de torn de la corona. Aquell que entrava per la porta falsa i sortia per l'escala del servei. Aquesta gent era tinguda en tant poc que ningú no se sentia amb cap d'esser-ne amic ni es veia obligat a esser-ne enemic. Els polítics de la Corona els tustaven l'esquena, i a les tertúlies i "tresillos" pagaven el plat de les anècdotes de la picardia.

La República vingué, malgrat tot. La idea pura, enorgullint dels que volien emmascarar-la, trobà altres regions ciutadanes que seguiren la crida de l'ideal. Si aquests homes han pogut fer política dins la República és per un mer joc de paraules, per una confusió entre republicans, escrit amb lletres corrent, i republicans amb cursiva.

I a fe que dins la República han estat els mateixos republicans de sempre. Arrabats a la dreta que els utilitzava prenent-los, així com feren la reraguarda dels partits tornants, són l'avantguarda de l'antirepública. La formació és la mateixa; només canvia, imposada per les circumstàncies, la direcció de la marxa: "sota" la Monarquia o "sobre" la República.

Agrair el senyor Calvo Sotelo l'amnistià regalada per "don Alejandro" a la República? De quan ençà s'en diu República de les joguines de la reacció?

Que s'abracin, que es lliguin d'agraïment; que es facin el signe de la tribu. No té res de nou. Ho feien sempre i són els de sempre. Ells no han mudat. És el règim no el que ha perdut res amb aquests contumències; ja hi eren de tota la vida.

La República només viu de les seves pròpies forces. El dia que algun home representatiu del nou estat abraça Calvo Sotelo, temerem per la República. Però per ara direm que aquest bon senyor no ha guanyat més del que ja tenia, ni la República ha perdut sinó el que mai no l'ha estat seu.

Rosend LLATES

A a pàgina 3:

La resposta del Govern central a la nota de la Generalitat.

S. M. Ibn Seud

"Ibn Seud, Yahya, el Hadjar, el Yemen... heus ací uns quants noms que des de ja pocs dies s'han fet familiars a tots els europeus. Però que aquests noms s'hagin fet familiars no vol dir que també ho siguin les circumstàncies que ara han fet d'aquests noms obres gairebé desconeguts; uns noms que cada dia surten a les informacions de l'estranger, amb motiu de la guerra que es descabella als soralls de l'Àrabia.

Hem cregut que per a la major comprensió d'aquest conflicte, el millor era publicar la traducció de tres reportatges dels que, tot el títol de "Els pescadors de perles", escriví el magnífic periodista Albert Londres. No cal, ara, lloar el talent d'aquest mestre de periodistes, que cercà els temes dels seus reportatges allà on fos del món que s'adventava alguna cosa de palpitant. Altres reportatges han anat, potser, més al fons dels problemes que volien tractar, però cap com Albert Londres no ha sabut imprimir-hi aquell to personal i viu, que sense negligir el fons de la qüestió, el fa veure en la ment dels lectors; cap com ell no ha sabut descriure la vida dels llocs on ha viscut, i presentar-la amb una visió finíssima de les passions i de les febles humanes.

Per això creiem que res com aquests tres reportatges d'Albert Londres no poden ésser una millor preparació ambiental per a veure clarament els homes i els esdeveniments que avui fan d'Àrabia el puntal de l'actualitat internacional. Es tracta de tres reportatges escrits l'any 1930, que prevenen el que està passant aquests dies.

El primer, que publiquem avui, és dedicat a Ibn Seud; el segon, que publicarem demà, és dedicat al Yemen i al fill de l'emir Yahya, encarregat de la defensa de la capital del seu país, Sanaa. I el tercer, que publicarem dimarts, parla de l'home misteriós d'Àrabia, John Philby, el veritable creador del poder de Ibn Seud.

A quatre anys de distància, aquests reportatges profètics no han perdut gens d'actualitat. Tant que són ells allò que millor pot fer comprendre els problemes de l'Àrabia actual. Per això els donem ara als nostres lectors.

Som al país del wahabisme. El wahabisme ve d'Abd ul Wahab. Abd ul Wahab venia de Bagdad, més exactament encara en tornava. Va néixer a la ciutat d'Àyana, a l'Àrabia central.

La història és curta; però la història és la història i cal respectar-la: Abd ul Wahab un dia de l'any 1750 es passejava per Àyana, i que jo sapia, no plorava! Un pobre home, a la plaça de la vila, feia uns crits desesperats

Per la conservació de la raça catalana

Ara que Catalunya torna a recobrar la seva personalitat política i té davant de la nova responsabilitat, s'ha de procurar que tota l'estructura social i econòmica del nostre poble es basi fermament damunt una població creixent i sana, homogènia quant al sentiment patriòtic i amb una clara visió dels destins de la nostra pàtria. La població catalana travessa, però, un període molt crític semblant, en certa manera, al que es produïa en els països decadents políticament o econòmicament que foren treballats profundament per totes les males ventades de la darrera guerra mundial, però amb arrels més profundes perquè la nostra davallada demogràfica ja ve de lluny i ofereix en alguns llocs de Catalunya caràcters essencialment greus que poden fer pensar en transformació o retrocés de la capacitat genètica. Al costat d'aquesta possible causa de caràcter constitucional hi ha tot el problema de la limitació de les naixences amb greus conseqüències de caràcter fisiològic, moral, econòmic, social i fins potser polític.

Per compensar el desequilibri entre els nous contingents humans que produeix i els que ens calen per a portar endavant les nostres activitats, hem d'acudir forçosament a la immigració forastera, però amb control i limitació, suposant que fos possible limitar el nombre dels nous vinguts d'acord amb les necessitats de cada moment, ja no seria poder efectuar una tria qualitativa. Però, tot i que no poguéssim vigilar o dirigir la barreja de races—en el sentit polític del mot—almenys no hauríem de permetre desproporcionats davant les possibles conseqüències d'aquella. Adhuc en el cas extrem que els catalans, diguem-ne autòctons, haguessin de restar en franca minoria en un futur més o menys pròxim, hauríem de veure quines seran les característiques dels nous catalans descendents d'immigrants o producte de barreja.

Però, incomprensible que les actuals generacions que es troben en el moment crucial quan pot començar-se a comprovar una transformació essencial de la nostra raça no es decidissin a emprendre un estudi d'aquest experiment de tanta transcendència per a la Catalunya de l'Avui. Biòlegs, higienistes, antropòlegs, historiadors, demògrafs, economistes, sociòlegs i juristes han de col·laborar en aquesta tasca humanitària i patriòtica d'assestir les bases científiques d'una política catalana de la població. Creuen els que siguin aquesta crida que és d'urgent consideració anar a l'aplegament de voluntats dins una Societat Catalana d'Eugènia que analitzi les nombroses qüestions i els diferents problemes de tot ordre i urgent resolució que comporta la situació, que breument s'ha exposat, per a la vida catalana i ho faci amb relació amb els estudis que pugem efectuar els altres pobles peninsulars i els altres països. També hauria de coordinar la recerca dels adequats mitjans de defensa de la nostra raça amb les obligacions internacionals que es deriven dels convenis de la Societat de Nacions, que el Govern de la Generalitat ha de fer complir.

Tots els que simpatitzen amb aquesta iniciativa poden dirigir-se a l'Institut d'Investigacions Econòmiques (Llaiana, núm. 18, cinquè), per tal que siguin convocats oportunament a la reunió de constitució de la Societat Catalana d'Eugènia.

Jaume Alcega; J. M. Batista i Roca; J. M. Bellido; J. Calicó; Albert del Castellar; Leandre Cervera; Pompeu Fabra; J. M. Girona i Cuyàs; F. Massana; i Anglès; E. Miró; P. Nubiola; Antoni Peyri; Jaume Pi i Suñer; H. Puig i Sals; J. de C. Serra-Ràfols; Amós Trias i Maixcens; J. A. Vandellos; Salvador Vives.

Lerroux es querella contra un conseller municipal de la U. S. C.

Avui, davant el Jutjat municipal número 11, undrà lloc la celebració de l'acte de conciliació entre el procurador senyor Salvador Lluich, en nom del senyor Lerroux, i el conseller delegat d'Assistència Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Granier-Barrera, al qual s'atribueixen frases injurioses contra el cap dels radicals promulgades amb motiu de la manifestació antifeixista celebrada fa uns quants dies a Barcelona, i en la qual el senyor Granier-Barrera ostentava la representació oficial del seu partit.

Segons les nostres referències, el senyor Granier mantindrà íntegrament el que va dir del cap del partit radical.

Tal com recordaran els nostres lectors, les paraules que han estat considerades injurioses pel senyor Lerroux són les següents: "El llaire d'en Lerroux".

ADVERTIMENT IMPORTANT

Els particulars i autòctons que ens trameten notes per a la seva publicació, són pregats que tinguin present que la redacció esportiva de LA PUBLICITAT és al carrer de Barbadà, 11 i 13, que és on cal adreçar tota la correspondència destinada a aquesta secció. La publicació dels originals que no vinguin amb aquesta adreça, sofrirà, d'ara endavant, un retard mínim de vint-i-quatre hores.

Ascasc, demana que la Generalitat els lliuri els infants saragossans

Ahí al migdia, una Comissió integrada per vuit individus que es lliuraven pates dels infants saragossans que darrerament han estat allotjats per la Generalitat estigueren a visitar el conseller de Sanitat doctor Dencàs.

Una vegada els comissionats es trobaren a presència del conseller, li lliuraren un requeriment notarial dels pares dels infants, demanant que aquests fossin lliurats als portadors de l'esmentat requeriment. També van exhibir una ordre del governador civil de Saragossa en la qual aquesta autoritat aragonesa fa determinades indicacions. Segons se'ns va dir, l'objecte de la visita no era altre que el de demanar al conseller que els fossin lliurats els infants aragossans dels quals té cura la Generalitat, car pretenien traslladar-los a la conca minera de Sallent. Cas que això no fos possible, volien que hom els donés els infants per retornar-los a Saragossa.

El doctor Dencàs va oposar-se a l'una i a l'altra petició, i es negà a complir l'ordre del governador de Saragossa, manifestant que aquesta autoritat de la "provincia" de Saragossa no exerceix jurisdicció a Catalunya. Ofert portar l'afar al Consell per a la seva resolució i autoritzar les persones que acreditessin algun lligam amb els esmentats infants perquè els visitessin.

Entre els comissionats hi havia Ascasc, el conegutíssim líder faista. Els acompanyaven els advocats senyors Emilio i Samblancat. El primer, tal com recordaran els nostres lectors, conegut per les seves idees monarquístiques i per haver pertanyut a la U. M. N. i al P. U. P.

En preguntar un periodista al senyor Samblancat l'objecte de la visita, aquest, no sabem per què, li molt excitat abandonà la Conselleria.

Amb referència a aquesta qüestió, ahir a la nit, en acabar el Consell, el doctor Dencàs va dir als periodistes que ja que els comissionats exigien que els infants o bé fossin traslladats a Sallent o bé tornats a Saragossa, el Consell havia acordat verificar això darrer, i a aquest fi seran novament traslladats fins al límit de Lleida i Saragossa.

Digué també el doctor Dencàs que lamentava que una qüestió d'ordre públic impossibilités de seguir prestant el seu ajut a aquests infants, els quals, durant la seva estada a Barcelona, han estat atesos amb tota mena de consideracions.

Per cert—alegi—que durant aquests dies ha manat obrir una informació respecte les persones que havien formulat instàncies demanant que els fossin lliurats nens dels obrers de Saragossa, i s'ha pogut demostrar que algunes d'aquestes famílies tenen dos i tres fills seus reclosos en establiments benèfics de Barcelona.

Un altre cas—acabà—és el d'una senyora que ha recorregut tots els establiments penitenciaris espanyols i que ara demana tenir cura i educar un d'aquests dissortats infants.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.

Patit de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMÀ

Seguim rebent diàriament, sense interrupció, cartes i certificats de malalts agraïts i guarits amb el SERVETINAL.

A continuació ens complaem a posar a la disposició del públic el certificat quens ha tramès el senyor FREDERIC PUJOL, de 40 anys d'edat, resident a FALSET (TARRAGONA), cawer de MIQUEL BARCELO, 18, primer.

El senyor Pujol ens detalla en el seu certificat que ha patit d'una GASTRITIS CRONICA AMB RESTRENYIMENT durant DOTZE ANYS, amb molta pesadesa, forts dolors i digestions extraordinàriament laborioses.

El setembre de l'any 1932 va començar l'ús del nostre producte SERVETINAL, en va prendre VUIT FLASCONS i amb ells va quedar COMPLETAMENT RESTABLERT.

Abans de trametre'

EL TEATRE

LES ESTRENES

Barcelona: "Angelina, o el honor de un brigadier", de Jardiel Poncela

Fa temps que el teatre còmic castellà pren un tuf de cuina de pobre i de misèria que asfixia. El gust pels costums populars, per la gràcia esquivada del carrer, que té en la literatura castellana una tradició magnífica, es converteix, en mans d'autors sense preparació i sense gust, en un trist espectacle ordinari i plebeu, sense enginy i sense gràcia. Sense ulla per a mirar la vida, no veuen tan sols les transformacions del seu Madrid, i així llur obra pren un aire marcit i funeràri, de tòpic. Jardiel Poncela sembla, en canvi, haver trencat tots els lligams amb els seus col·legues actuals i, amb una visió realment personal de les coses, renova l'humor madrileny, i li encomana frescor, desmoltura i agilitat.

La seva principal qualitat és essencialment aquesta: la de veure les coses amb ulls propis; la de no deixar-se enganyar pels tòpics i per les convencions. Més saturat sense dubte el mateix de literatura que la majoria dels seus col·legues, la seva obra és, no obstant, una reacció contra les artificiositats de la literatura, contra la manca de veritat, i adiu contra el que hi pugui haver de convencional i d'extrafet als sentiments. Així veu néixer aquella admirable "Margarita, Armando y su padre", que era, més encara que una paròdia de "La dama de les camèlies", una manera de tirar aigua al vi; una manera de reduir uns sentiments, que sens dubte judicava exagerats, a unes proporcions més justes. Així neix, sota un impuls semblant, "Angelina o el honor de un brigadier", que és una paròdia contra la literatura pseudo-romàntica de finals del segle, i una sàtira dels malentesos de l'honor.

En aquesta nova producció la paròdia és franca. L'autor l'escriu en vers, estrafent els poemes espanyols del segle XIX, i adiu, de vegades, els clàssics. El "Don Juan Tenorio", de Zorrilla, els versos del qual hom sap ací que són tan propis per a la paròdia, li forneixen moltes fórmules d'una comicitat sortosa. Però és sens dubte Echegaray que l'inspira encara més sovint amb els seus prosaïsmes i els seus tòpics, que gaudeix ni cal estrafar, que només cal repetir amb un cert èmfasi però resulten còmics. La mateixa època — que l'autor fixa en 1880 — i el conflicte dramàtic a base d'un brigadier pundonoros, al qual la muller l'enganya i la filla fugint amb l'amant de la muller, són tan bàsicament echegarayesques. Així, a base d'un conflicte que en Echegaray hauria estat una apologia entenedora de l'honor i del deure, Jardiel Poncela ens assenyalà, amb un esperit molt dels nostres temps, tot el que pot haver de grotesc en l'honor quan vol ésser fonamentat en una cosa tan fràgil com la fidelitat i l'honestetat femenines.

L'obra, en espanyol, té el precedent — que hom no pot oblidar en parlar-ne — de "La venganza de don Mendo". En la literatura catalana, on les sàtires contra l'honor són tan abundants i amb les quals sovint hem volgut afirmar la disparitat del nostre caràcter amb el caràcter castellà, i on el gust per la paròdia arriba a ésser inquietador, de precedents n'hi podríem trobar molts. Precedents, naturalment, que Jardiel Poncela desconeix. Jardiel Poncela no és a cap remissió literària — ni a la de Muñoz Seca — que deu la seva inspiració. Sense dubte la idea d'escriure "Angelina o el honor de un brigadier" li ha estat essencialment suggerida per aquest gust actual per les modes, els objectes, les pintures de

finals de segle, per la mateixa ironia barrejada d'una certa tendresa, que sentim, per exemple, pels films retrospectius. Hom endevina que el propi Jardiel Poncela, a desgrat del seu to de paròdia i de sàtira, no és sense una certa simpatia que contempla aquells temps. Entre les cabalies dels seus versos grotescos flueix una secret, gaibet imperceptible, poesia, que és com un perfum d'època una mica estant, però ple d'enyorament i d'una gran força evocadora.

És això que fa l'originalitat de l'obra, que la deslliga de tots els precedents. Si a alguna obra actual volguéssim compararla, ho fariem, més

Domènec GUANSE

EL CINEMA

LES ESTRENES

"Yo soy Susana"

Fanthalo **Fox**
Film produït per Yesso L. Yashy, dirigit per Rowland V. Lee, d'un argument del mateix director, i Edwin Justus Mayer, fotografia per Lee Garmes i el següent repartiment:
Susana, Lilian Arvey; Tony, Gene Raymon; Baró, Leslie Banks; Mami, Georgia Coine; Fílli, Geneva Mitchell; Dr. Lorenzo, Halliwell Hobbes; Luigi, Murray Kinnell; Manager, Edward Keane; Satai, Lionel Belmore, i les marionetes del "Teatro dei Piccoli", de Podrecca.

El desvaliment en què es troben els artistes a mans dels managers, i la semblança que suggereix aquesta posició amb els ninots d'un teatre de marionetes, ha donat als autors, fent amb les marionetes d'un teatre, els que mouen, una ballarina i els que l'exploren, tota mena de combinacions que han donat per resultat un film estrany, d'una acció complicada interiorment que introdueix l'espectador en un clima exòtic en el qual hom acaba per no distingir ben bé els ninots dels homes. Un argument així, naturalment, és una prova de dificultat, i és per això que al costat de grans encerts hom hi troba grans indecisions i fins alguna relliscada, no cap a un transcendentalisme encaratat com sembla que hauria d'ésser, sinó cap a un infantilisme excessivament ingenu.

Ens presenta l'argument, el cas d'un teatre de marionetes que no té públic. El noi de la casa, per donar-li novetat, vol copiar una ballarina que té gran èxit en un teatre de revistes. Però aquesta noia és explotada per una parella, el manager i la mestressa de ball, el primer dels quals, especialment, no vol que se li acosti ningú. El xicot, però, reix i aconsegueix fer la nina que es proposa. Naturalment, ve l'amor; però és tal la compenetració del noi amb les seves marionetes que no se sap si està

EL DILEUNS VINENT, 14

ESTRENA AL

KURSAAL

DOS NOCHES

En el mateix programa, estrena de la meravellousa comèdia dramàtica

EL ERROR DE LOS PADRES

creació cin de

GUSTAV FROELICH

Dues grans produccions de

Seleccions Capitolio

que amb cap altra obra literària, amb les teles del nostre Grau Sala, evocadores d'uns finals i començaments de segle que ell no ha conegut però que interpreta amb tanta d'ironia com de sentiment. Aquella escena, per exemple, de l'havanera, teatralment tan ben resolta, sembla realment una tela, una de les millors teles, de Grau Sala.

L'obra és molt ben presentada. Vestits i decorats, ultra fer bonic, tradueixen o subratllen discretament la comicitat de la paròdia. La interpretació és feta amb un conjunt excel·lent. Tots ho fan bé. Una vegada més, potser, cal subratllar la metamorfosi del senyor Tudela, al qual costa de reconèixer en cada nou personatge que interpreta, i que és, sens dubte, un dels millors, un dels pocs actors de composició del teatre espanyol.

Domènec GUANSE

EL CINEMA

LES ESTRENES

"Yo soy Susana"

Fanthalo **Fox**
Film produït per Yesso L. Yashy, dirigit per Rowland V. Lee, d'un argument del mateix director, i Edwin Justus Mayer, fotografia per Lee Garmes i el següent repartiment:
Susana, Lilian Arvey; Tony, Gene Raymon; Baró, Leslie Banks; Mami, Georgia Coine; Fílli, Geneva Mitchell; Dr. Lorenzo, Halliwell Hobbes; Luigi, Murray Kinnell; Manager, Edward Keane; Satai, Lionel Belmore, i les marionetes del "Teatro dei Piccoli", de Podrecca.

El desvaliment en què es troben els artistes a mans dels managers, i la semblança que suggereix aquesta posició amb els ninots d'un teatre de marionetes, ha donat als autors, fent amb les marionetes d'un teatre, els que mouen, una ballarina i els que l'exploren, tota mena de combinacions que han donat per resultat un film estrany, d'una acció complicada interiorment que introdueix l'espectador en un clima exòtic en el qual hom acaba per no distingir ben bé els nin

INFORMACIO D'ESPANYA

LES CORTS DE LA REPUBLICA

S'ha aprovat el dictamen sobre l'augment de tarifes ferroviàries, el pressupost d'Indústria i Comerç i l'adquisició del "Retaule de Mar"

Ha seguit discutint-se la llei de derogació de la de termes municipals « Una interpellació referent a l'exportació d'arròs a canvi de morese »

Madrid, 11. — A les 4 hores obre la sessió el senyor Alba. Als escons oposats hi ha els diputats de la dreta i els ministres de Justícia i Instrucció Pública. Un secretari dona lectura a l'acta de la sessió anterior que s'aprova.

ORDRE DEL DIA

Seguidament s'entra a l'Ordre del dia. S'aprova definitivament un dictamen ratificant el Conveni internacional sobre el treball dels menors a les agrupacions no industrials.

L'ADQUISICIO DEL "RETAULE DE MAR"

Es posa a debat un dictamen de la Comissió d'Instrucció Pública sobre l'adquisició per l'estat del "Retaule de Mar", obra de l'escultor Sebastián Miranda.

El senyor MASCORT defensa un vot particular, elogia l'obra de l'escultor i es mostra partidari que l'Estat protegegui l'art i els artistes, però — diu — al ministeri d'Instrucció Pública hi ha atencions tan sagrades com la de la creació d'escoles i el pagament de l'ensenyança d'adults, a les quals cal donar un preferent dret de prioritat. Dintre també el senyor Mascort que hi ha a Espanya moltes escoles tancades per falta de consignació i es refereix a altres diverses deficiències als edificis docents nacionals.

La PRESIDENCIA adverteix l'orador que està abordant molts problemes d'Instrucció Pública amb el pretext del seu vot particular contrari a l'adquisició del "Retaule de Mar".

El senyor MASCORT contesta al senyor Alba i diu que per a argumentar contra una despesa, justa, però superflua, en l'adquisició d'aquesta obra de l'escultor Miranda, ha de citar aquells serveis indispensables d'Instrucció Pública, no creats o mal dotats. Insisteix l'orador que admira l'art i que, naturalment, no ha de negar-se protecció als artistes.

El senyor PABON, de la Comissió, defensa el dictamen. Diu que no és incompatible l'adquisició del "Retaule de Mar" amb els altres serveis d'educació pública.

EL MINISTRE D'INSTRUCCIO PUBLICA intervé per explicar les causes per les quals estan tancades algunes escoles, però en molts casos en tenen la culpa els Ajuntaments. Anuncia el senyor Villalobos que es pagarà l'ensenyança d'adults i diu, de més a més, que ha demanat una relació de les escoles tancades així com de les causes d'això.

El senyor MASCORT rectifica. Queda aprovat el dictamen sobre l'adquisició del "Retaule de Mar". S'assenen al banc blau els ministres de Treball i Marina.

EL PROJECTE DE DEROGACIO DE LA LLEI DE TERMES MUNICIPALS

A continuació es repren el debat sobre la projectada derogació de la llei de termes municipals.

El senyor DE GRACIA (Anastasio), per la minoria socialista, impugna els propòsits d'aquesta derogació. Enumera els beneficis que als treballadors del camp ha proporcionat la dita llei, i diu que, com sigui que això fou un compromís contra abans de la República per tots els partits que formaven el Comitè Revolucionari, que després constituïren el primer Govern del nou règim, havia de posar-se en vigor aquesta llei. L'erador assenala el fet que les classes patronals coincideixen unànimement a denunciar la derogació, i això és molt important.

Ateix que els patrons agraris que han parlat a les Corts denunciant la derogació ho han fet invocat la llibertat de treball, és a dir, que els anomenen llibertat de treball, que no ho és, sinó el predominio patronal. Si els patrons complissin les bases i els contractes signats no caldrà la Llei de termes municipals, però davant la constant vulneració d'aquella no hi ha altre camí que una llei que freni l'actuació patronal, impedeixi el tràfic obrer i mantingui l'efectivitat dels jornals convinguts. Es queixa de les persecucions de què, al seu judici, vénen essent víctimes els treballadors del camp i als quals s'atribueixen actes vergonyosos. Hi ha pobles on no solament no se'ls dona treball, sinó que fins se'ls nega l'aliment. Després es refereix a què per a determinats elements la Llei de Termes no ha estat més que un sàbitisme socialista. Retribuï el que s'ha dit que ella, els socialistes, preguessin el Poder per a servir les Cases del Poble, i diu que la defensa que fa de les lleis socials és part del programa del Partit Socialista i la U. G. T., que té una llarga i intensa història en aquest sentit.

El senyor REIG IBANEZ, per la Comissió, rebutja el vot, i els punts de vista exposats pel diputat socialista. Manifesta que el compromís revolucionari d'establir la Llei de Termes Municipals ja fou acomplert en el moment oportú. Fracassada ara la llei, és de tota necessitat la derogació d'aquesta. Indica que la Comissió s'ha ofert als socialistes, amb esperit de concòrdia, per a acceptar qualsevol fórmula de protecció als obrers. La Comissió ha ofert, demés, als socialistes com a garantia del

seu esperit de justícia que en aquells indrets on no regessin bases de treball per als obrers del camp regessin les del Jurat Mixt més pròxim. D'aquesta manera s'evitaria el que s'anomena l'establiment en el camp de jornals de fam.

El senyor DE GRACIA (Anastasio) rectifica. Manifesta que els haurien acceptat una derogació progressiva de la llei a mesura que s'haurien garantit les bases de treball al camp. Ara no es pot haver presentat aquest projecte amb bones intencions, perquè hi ha una classe patronal, enemiga del règim, que està esperant la derogació de la llei per imposar-se als obrers del camp.

El senyor FERNANDEZ LADREDA (de la CEDA) diu que no pot donar-se aquesta possibilitat, perquè si els patrons no compleixen el que hi ha pactat els obrers podran acudir en tot moment davant els Jurats Mixtos, les disposicions dels quals han d'ésser acatades.

El senyor DE GRACIA: — Això passa a les indústries, però al camp, desgraciadament, són burlats els pactes, i els Jurats Mixtos no poden imposar les bases de treball davant la resistència passiva dels patrons.

El senyor FERNANDEZ LADREDA: — Doncs de la mateixa manera els patrons poden no complir la llei de termes municipals. No veig la raó per que han de deixar de complir les lleis de treball i han d'acatar precisament aquesta de termes municipals.

El senyor ROIG IBANEZ rectifica novament i manifesta que la Comissió està disposada a acceptar qualsevol fórmula socialista a base sempre de la derogació de la llei de Termes Municipals. (Rumors en els socialistes.) Però, per què s'estranyen, si el senyor Largo Caballero amb el projecte d'intermunicipalització derogà en principi la llei?

En votació nominal és rebutjada la proposició per 137 vots contra 40.

El senyor ROMERO SOLANO defensa una esmena i diu que hi ha pobles on es paguen jornals d'una i dues pesetes diàries.

EL MINISTRE DE TREBALL:

— Això no és cert.

El senyor ROMERO SOLANO afirma que a Ceclavin i a Torremocha es paguen aquests jornals. A Cáceres hi ha 50.000 denúncies per incompliment de contractes de treball que no es resolen. En aquestes circumstàncies la derogació d'aquesta llei significa el cicle de les claudicacions del partit radical: havers de la claudicació, amnistia als múniques, reforma de la Reforma Agrària.

El senyor FERNANDEZ LADREDA, per la Comissió, diu que la llei de Termes Municipals no té una significació econòmica, sinó administrativa. Se suspèn aquesta discussió.

ASSUMPTES DIVERSOS

S'aprova el dictamen de l'augment de tarifes ferroviàries amb un vot particular del senyor Irujo.

A continuació és aprovat el pressupost d'Indústria i Comerç.

Es posa a debat una proposició declarant que no hi hagi sessió el dia de Sant Isidre. Per 118 vots contra 3 queda aprovada.

Es traspassen a la Generalitat la facultat de nomenar el President de l'Audiència i el servei de Presons

Madrid, 11. — Amb data d'avui s'han signat dos decrets sobre traspassos de serveis a la Generalitat de Catalunya.

Heus ací la certificació: "El infrascrit Rafael Closas Cendra, letrado, secretario de la Comisión Mixta, etc., etc."

Certifica: Que en la sesión del 11 del corriente la referida Comisión aprobó lo siguiente:

En calidad de aclaración del acuerdo de traspassos de los servicios de Justicia publicado en la "Gaceta" de 25 de octubre último, en lo que se refiere al nombramiento de Presidente de la Audiencia territorial de Barcelona, corresponde resolver que, dándose el artículo 11 del Estatuto de Cataluña que la Generalitat organizará la administración de Justicia en toda la jurisdicción, y disponiendo la norma tercera de la del acuerdo de traspassos de servicios, que transfiera a la Generalidad las facultades ejecutivas del Gobierno de la República, para la aplicación en el territorio de Cataluña de las Leyes orgánicas y procesales del Estado en materia de Justicia, corresponderá a la Generalidad el nombramiento de dicho señor Presidente.

Como al emanar dicha designación de la Generalidad no es posible que el nombramiento recaiga en un magistrado del Tribunal Supremo por ser distintos los trámites de la Ley, fijados en cuanto hace a la designación de los magistrados del citado Tribunal, sin que el nombramiento confiera al nombrado la condición de acuerdo aclarar la norma contenida en el artículo 11 del Estatuto de Cataluña, se en el traspasso de los servicios de Justicia, en el sentido de que a la Generalidad corresponde nombrar al Presidente de la Audiencia territorial de Barcelona; de que dicho nombramiento no puede recaer nunca en un magistrado del Tribunal Supremo, ni confiere al funcionario en quien recaiga la condición de magistrado de dicho supremo Tribunal.

Y para que así conste, etc., etc. — El Presidente, don José Puig d'Asprer. El Secretario, Rafael Closas.

ELS SERVEIS DE PRESONS

El segon, referent al traspass del servei de Presons, diu: "L'infrascrit Rafael Closas i Cendra, letrado, etc., etc."

Certifica: que la referida Comisión, en sesión de 8 dels corrents, aprovà el que per decret del Govern de la República ha estat ja transferit i confiat a la Generalitat de Catalunya els serveis de Justicia, donant el deute actualment als preceptes de l'article 11, paràgraf segon del seu Estatut regional, que estableix aquesta norma: la Generalitat organitzarà l'administració de Justicia. Tot el que entra dintre de tal extensa orbita, amb la sola excepció de l'organització i funcionament del Ministeri fiscal, que obeeix a les seves característiques d'unitat de comandament i representació del Govern central, es troba actualment sota la dependència de la Generalitat, i el servei de Presons, que es originari, i simplement un servei auxiliar, de l'administració de Justicia, fins al punt que la nostra llei d'enjudiciament criminal, en el seu article 283 deïneix la justícia amb establiments penals i presons i llurs subalterns, com a components de la policia judicial i auxiliar dels jutges i fiscals en cada territori judicial.

Els serveis de presons, que representen més que l'execució de la justícia penal, no pot desintegrar-se d'aquesta administració de Justicia, de la qual es auxilia i complementen. Eloquentment expressa aquest conjunt de il·lages de dependència en que la presó es troba amb l'administració de Justicia, la necessitat que els serveis penitenciaris segueixin la condició d'aquella: a una justícia regional correspon un servei de presons també regional.

Però hi ha en aquest problema un segon aspecte de no menor importància. Les presons són un instrument de l'ordre públic, i aquests serveis han estat transferits també a la Generalitat de Catalunya. Les presons acullen els detinguts i arrestats per l'autoritat governativa de la regió autònoma que assumeix les facultats atribuïdes abans als governadors civils, al cap superior de policia de Barcelona i a l'alcalde.

Les mateixes autoritats disposaran la sortida i conducció dels reclusos, i ells són també les que prestaran auxili i cooperació als establiments i al personal de funcionaris, tant en els casos aguts d'alteració de l'ordre a l'interior o d'intent d'assalt de fora, com per reforçar de vegades el servei de vigilància i atendre continuament la custòdia exterior dels edificis penitenciaris.

Resulta, doncs, de tot això una relació de dependència que uneixi els serveis de presons amb les autoritats governatives de la regió autònoma, essent el servei de presons, per tant, segons el que queda exposat, el punt de convergència de dues funcions públiques tan essencials amb la justícia i l'ordre públic, al qual secunden i complementen com valuosos elements auxiliars. Clau i base de la vitalitat dels acords judicials o governatius, constituiria un absurd, després de traspassades ambdues potestats a la regió autònoma, no transferir-les igualment com a derivació i conseqüència el servei penitenciar, citat en aplicació de la regla hermenèutica que els accessoris segueixen al principal.

Precisament el decret sobre normes de la Comisión mixta de 21 de novembre de 1933 imposa no solament l'adopció d'acords per a l'adaptació de serveis, sinó en dos casos la proposta de regles de coordinació especialment en el seu article 18 entre els serveis que es traspassen a la Generalitat de Catalunya i aquells que a la regió o fora d'ella han

de continuar a càrrec del Govern de la República.

Ateses totes aquestes consideracions la Comisión mixta acordà:

Article 1. — Com a complement de traspass dels serveis referents a l'administració de Justicia i a l'ordre públic, efectuat ja a la Generalitat de Catalunya per decrets de la República i aplicació de la llei del 15 de setembre del 1932, els serveis de presons en aquella regió autònoma, serveis auxiliars de l'Administració de Justicia, es prestaten per la Generalitat de Catalunya amb subjecció a les regles del present acord.

Article 2. — La Generalitat de Catalunya, en virtut del disposat en l'article 10 de l'Estatut, regularà el servei de presons en tot allò que correspongui als Ajuntaments i a altres Corporacions locals administratives, i podrà modificar la demarcació territorial en el relatiu al règim carcelari, sempre amb subjecció als preceptes de la Constitució i a les lleis orgàniques de l'Estat.

Article 3. — La Generalitat de Catalunya prendrà al seu càrrec el sosteniment i el règim interior de totes les presons existents a la regió, excepte el disposat en l'article anterior, però haurà d'aplicar en tot el relatiu al dit règim carcelari, el que disposin les lleis de la República.

Article 4. — Els funcionaris adscrits a aquest servei quedaran compresos en l'article segon de l'acord sobre l'adaptació de personal pres per la Comisión mixta el 26 de febrer de l'any 1933 "Gaceta" del 2 d'abril del 1933.

Article cinquè. — En ordre a l'ingrés de detinguts, presos i penats, les presons de la regió estaran obligades a complir amb els nomenaments d'ingrés que s'expedixen.

a) Als presidents de les Audiències o de les seccions del criminal de les dites Audiències o dels Tribunals d'urgència i els jutges d'instrucció de Catalunya, per a la detenció i presó de persones de la causa dels quals coneixen o per a extinció d'execució o carta d'ordre.

b) Als jutges municipals de la regió per a la detenció per raons de delictes o per a l'execució de les sentències d'arrest.

c) Als presidents dels Tribunals de menors que allí existint per a les persones encartades majors de 16 anys a les quals imposen arrest.

d) A les autoritats governatives de la regió autònoma que assumeixen les facultats atribuïdes abans als governadors civils; al cap superior de policia a Barcelona i a l'alcalde.

Article sisè. — Quant als altres serveis, s'aplicaran a les presons de la regió les regles següents:

a) En ordre a la llibertat i llicenciament dels reclusos, els directors de les presons catalanes compliran els mandats de llibertat i detinguts presos que expedixen els tribunals i jutges, i en el seu cas les dites autoritats governatives de la regió autònoma a disposició de les quals es troben, i el de llicenciament de sentències atribuïdes pels respectius Tribunals.

b) En ordre al tractament i a l'execució de sentències els jutges de Tribunal de la regió autònoma passaran la visita general de presons i la visita inspectora penal per a comprovar la situació dels reclusos i la manera de complir-les-se les penes per ells imposades.

c) En ordre a la llibertat condicional i al Patronat, els Tribunals de Justicia catalans intervinen d'una manera directa en la concessió de llibertat condicional que es trametin pel procediment "sumari", establert per a les penes que no excedeixen de dos anys de durada.

d) L'Associació de Patronat constituirà per a col·laborar a l'obra de reforma de delinqüents, readaptant-los a la vida social, actuarà sota l'autoritat dels presidents de les Audiències o dels jutges d'instrucció o existint aquells Tribunals per al seu enllaç amb la presó.

Art. setè. — Per al transport dels

ESTRANGER

El viatge de Beck a Bucarest na permès reforçar l'aliança polono-romanesa

Romania reconeixerà aviat la U. R. S. S.

El viatge de Beck als Balcans ha estat ben durat, però així i tot ha bastat per a la cordialitat de relacions entre Polònia i Romania i la robustesa de l'aliança.

Les declaracions de Beck tenen una importància notable perquè confirmen la política internacional de Polònia i la seva influència a l'Europa central. Després de la seva visita a Varsòvia, Polònia reconeixerà el seu dret a ésser considerada potència de primer ordre i que així li serà concedit un lloc important al Consell de la S. de les Nacions.

El "Kurier Poranny", periòdic governamental, escriu: "L'aliança polono-polonesa, la importància política de la qual és apreciada a pertot, a portat Romania a nuar relacions amistoses amb diversos països, en particular amb la U. R. S. S."

La "Gazeta Warszawska", periòdic d'oposició de dreta, creu que Polònia acaba de consolidar la seva col·laboració amb França i ha arranjat les seves relacions amb Alemanya i la U. R. S. S. i que ara ha de treballar per fer desaparèixer tots els obstacles que es drecen a l'Europa oriental contra la consolidació de la pau.

Un d'aquests obstacles—escriu la "Gazeta"—és l'estat indefinit de les relacions polono-lituanes i el segon les relacions romano-soviètiques que no estan encara arranjades. Mentre Lituània i Polònia i Rússia i Romania no hagin conclòs una entesa, sempre seran de temer diverses sorpreses.

Comentaris francesos :: París, 11. — El viatge del coronel Beck mereix ésser remarcat perquè és més que una visita de cortesia. Tantes dies a Varsòvia i s'havia entrevistat amb el seu col·lega. La conversa ha estat repleta. Els xxxxxx besconviats demostren que hi ha entesa dels dos països.

Certs medis alemanys deixen entendre que en el veïnatge del mariscal Pilsudski s'afirmava cada dia més la tendència a la revisió de tractats. No hi ha res d'això. Romania és pot feliç de la renovació per deu anys del tractat de veïnatge i de no agredir que ha estat conclòs fa uns dies entre Moscou i Varsòvia. Pot feliçitar-se'n, tant més que d'acord amb els seus aliats de la Petita Entesa es disposa a reconeixer la U. R. S. S. i a recolzar la seva entrada a la S. de N.

Així es precisa més i més al Pròxim Orient aquesta política d'enclaustrament de l'Alemanya hitleriana, un front antipolonià contra les aliances bèl·liques d'aquesta. El viatge de Beck no és estrany a aquesta nova orientació que hom veu dibuixar-se.

El ministre turc a Bucarest :: Bucarest, 11. — Aquesta tarda ha arribat el ministre d'Afers estrangers turc. El viatge del repetit ministre té caràcter estrictament protocolari.

El viatge de Beck a Bucarest :: Bucarest, 11. — A diferents parts del país s'han reproduïts els disturbis a causa de diferències sorgides entre patrons i obrers.

A Haazart d'a mil miners s'han declarat en vaga i la policia ha hagut de detenir-ne dos-cents que volien manifestar-se a pesar d'haver-hos estat prohibit.

A Wacim (Kamasi, els senyals s'han manifestat també. L'exercit ha anat a dissoldre els manifestants emprant els gasos lacrimògens.

HA MORT EL DIPUTAT PEL SENEGAL, DIAONE

Baiona, 11. — Aquesta tarda ha mort a la clínica de Cambo el senyor Diaque, diputat del Senegal i ex-sots-secretari de Colòmbies.

LES FORMES PURES D'UNA VAIXELLA HAN DE TENIR UNA NAVEGACIÓ MAJESTUOSA SOBRE LA MAR BLANCA DE LES TOVALLES.

J. ROCA

PRESENTA LES SEVES ÚLTIMES CREACIONS

El Congrés del partit radical-socialista francès Incidents entre els partidaris d'Herriot i els joves radicals

Clermont Ferrand, 11. — En la sessió celebrada aquest matí pel Congrés Radical Socialista, el ministre d'Estat, senyor Herriot, així que ha estat oberta la sessió ha pronunciat un discurs que ha estat molt aplaudit, en el qual ha anunciat que assistirà al Congrés fins a l'acabament de les deliberacions i que contestarà totes les crítiques que es formulin contra la col·laboració radical.

El senyor Carcombes, diputat de Clermont Ferrand, ha ofert al senyor Herriot l'expressió de la confiança dels seus amics de l'Auvernia republicana.

Després, i a proposta del senyor Herriot, el Congrés ha nomenat una Comissió de depuració, composta de 21 membres, la qual s'ha reunit immediatament, mentre el Congrés acabava la sessió del matí, després que el senyor Herriot ha cedit la presidència al senyor Ripault, diputat per la Vienne.

La sessió de la tarda :: En la sessió celebrada aquesta tarda pel Congrés Radical Socialista han estat adoptades per unanimitat les proposicions que havien estat presentades sobre la incompatibilitat dels mandats electorals amb certes activitats professionals.

Aquestes proposicions són semblants a les del decret del matí pel senyor Cheron en el qual es prohibia als senadors i diputats i a tots aquells que exercissin càrrecs d'elecció popular, d'informar, tant si era a favor de Societats que sollicitessin el concurs de l'estat, com contra l'estat o contra els Departaments o Ajuntaments en els quals exercissin mandat.

Tant a la sessió del matí com a la de la tarda s'han produït diversos incidents, provocats pels simpatitzants o partidaris del senyor Bergery, que fou derrotat en les recenters eleccions verificades a Nantes.

El senyor Herriot ha intervingut en tots aquests incidents, i ha protestat vigorosament contra la temptativa de barrejar les qüestions de moralitat amb la política.

En declarar el senyor Herriot que, havent donat la seva paraula es negaria a abandonar el Govern encara que li ho demanés el Congrés en ple, una gran majoria de congressistes l'ha aclamat durant llarga estona.

Incidents :: Quan el senyor Caniaux ha ocupat la presidència s'han registrat alguns incidents, i quan ha entrat el senyor Daladier a la sala ha esclatat una llarga ovació.

El senyor Bayet ha desenvol·lat el seu informe sobre la depuració del Partit i ha anatitzat les faltes commeses per alguns homes d'esquerra, citant els noms dels senyors Garat, Bonnaul, André Hesse, Proust, Daladier i René Benoit.

Ha llegit després les conclusions del seu informe sobre les incompatibilitats, en el qual proposa mesures sensiblement analògues a les que conté el decret del senyor Cheron en el referent als advocats parlamentaris.

Després d'una breu suspensió s'ha reunit el Congrés a les cinc de la tarda, i ha començat la discussió de les qüestions econòmiques.

El senyor Roche ha presentat un informe sobre l'atur forçós, proposant l'expulsió de 150.000 obrers estrangers, el retir d'empieles i obrers als seixanta anys i la prohibició de treballar a les dones casades.

Ha sol·licitat també la constitució d'un Consell Nacional d'Economia.

Durant tota la jornada, 4.500 militants han seguit els debats amb la més gran atenció.

Els joves radicals han començat l'atac contra el senyor Herriot, però aquest, al seu torn, ha pres l'ofensiva i ha plantejat resoltament davant el Consell la qüestió de la seva participació en el Govern de treva.

Amh absoluta franquesa ha formulat la seva voluntat de romandre fidel a la col·laboració que el Partit presta al senyor Doumergue.

BARCELONA DIÀ

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència. — Ahir al matí el senyor Companys anà a inaugurar l'exposició de roses. Avui assistirà a una vetllada necrològica a honor de Macià, que ha de tenir lloc a Borges, i per a demà ha anunciat que dinarà amb el ministre plenipotenciari del Japó.

Conselleria de Governació. — Ahir va ésser a la Conselleria de Governació una Comissió d'empresaris d'espectacles amb l'objecte de protestar de la instal·lació a Barcelona del Circ Hagenbeck, a l'afegir que aquesta instal·lació representa la ruïna del seu negoci. Aportaren dades per tal de demostrar que la seva queixa era justificada, i proposaren que el dit Circ s'anés a instal·lar fora de la línia fiscal.

El senyor Selves els digué que fins ara no sabia oficialment res que es referís a la instal·lació d'aquell Circ, ja que encara no ha estat demanat permís per a instal·lar-se ni a la Comissaria General d'Ordre Públic ni a la Conselleria.

De totes maneres—els digué—en donaré compte al Consell que se celebrarà a la tarda.

* Una Comissió de la S. A. Potasses Ibèriques estigué ahir al Govern Civil per tal de lliurar una Memòria al senyor Selves, en la qual es posa de manifest el poc rendiment de treball dels obrers.

El senyor Selves els digué que havien d'entrevistar-se amb el conseller de Treball, al qual corresponia l'arranjament d'aquest afer.

Un dels reporters aprofità l'ocasió per a dir-li que les aigües dels rius on va a parar el desguàs de les mines estaven carregades de sal, i podien produir un trastorn greu a la salut de Barcelona. Digué que d'això també se'n parlaria al Consell de la tarda.

* Referint-se al conflicte del pa, de Girona, digué que ja estava resolt. Els patrons havien estat posats en llibertat i el pa es ven a preu de taxa.

Per a tractar de si era o no possible augmentar el preu del pa, els patrons celebraran una entrevista amb el conseller d'Economia.

Visites.—Ahir el senyor Companys va rebre, entre altres, les següents visites:

Comissió de l'Ajuntament de Puigcerdà, diputat Bru i Jardi, senyor Escofet, president de l'Assemblea Municipal; el diputat Sr. Riera; senyor president del Tribunal d'Urgència; senyor Fontserè, director del Servei Meteorològic; l'alcalde de Masquefa, senyor Bonastre; l'ex-conseller de Sanitat senyor Jover; delegats del Congrés d'Esquerra Radical-Socialista de Catalunya; diputats Tomás i Pjera i Tauler; comissari general d'Ordre Públic, senyor Pere Coll; i una Comissió de taxistes.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Finances. — Decret ampliant l'àmbit de l'article primer del decret de 24 d'abril propassat, que fixava la quantia dels augmentos de sou als funcionaris de la Generalitat que tenen una assignació inferior a 4.000 pessetes anuals.

Decret fixant la part de pensió que correspon als hereus del senyor Rafel Campalans i Puig, d'acord amb la llei de 17 de febrer d'enguany.

Decret fixant la part de pensió que correspon als hereus del senyor Pere Martí Rossell i Vilà-Puig, d'acord amb la llei de 17 de febrer d'enguany.

Economia i Agricultura. — Ordre designant les persones que han d'integrar el Tribunal que ha de jutjar el concurs de mèrits per a proveir quatre places de membres enginyers del Comitè permanent d'Indústria, d'acord amb la norma sisena transitòria de les aprovades per decret del 23 d'abril propassat.

Treball i Obres Públiques. — Ordre disposant la constitució, a la ciutat de Girona, d'un Jurat Mixt de la Indústria de Rodells i Treballs forestals.

Ordre disposant que es facin les eleccions de les Seccions d'auxiliars de cuina (renta-plats, renta-copes, aixugadors i peons en general) i dependents de taller de catifes i bars del Jurat Mixt de la Indústria de l'Hosteleria de Barcelona i les seves comarques.

Departament de Governació.

Direcció General d'Administració Local. Circular obrint un termini de trenta dies hàbils perquè els ciutadans que es trobin en les circumstàncies que s'esmenten puguin demanar la seva inclusió en el Cos de secretaris d'Ajuntament.

Convocatòria per a proveir diverses secretaries municipals de segona categoria.

Departament de Sanitat i Assistència Social. — Direcció dels Serveis de Sanitat: Circular adreçada als metges dels Serveis de la Lluita Antivènèria relativa a la impositió i cobrament de multes per incompliment de les Lleis sanitàries dels serveis antivènèrics.

Administració de Rendes Públiques de Girona.—Circular.

Direcció del Servei d'Intendència de l'Hospital Militar de Barcelona. — Anunci de concurs.

Delegació Marítima de Barcelona. — Relació d'inscrits de Marina compresos en la llei d'aquest any.

Junts Municipals del Cens Electoral de Catalunya. — Relació dels ciutadans que constituïran les Juntes municipals del Cens electoral de Catalunya durant el bienni 1934-1935.

Administració Municipal. — Edictes, subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justícia. — Sentències i edictes.

Anex únic. — Extractes dels acords presos pels Ajuntaments de Catalunya.

DELEGACIO ESPECIAL DEL GOVERN DE LA REPUBLICA A CATALUNYA

Han estat expulsats per indecibles Oscar Lindrov, de Finlàndia, i Sercu Warner Landstorn, de Suècia.

AJUNTAMENT

El senyor Pi i Sunyer, a Madrid. — L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, ha marxat cap a Madrid, i s'ha encarregat accidentalment de l'alcaldia l'alcalde segon i conseller-regidor de Cultura, doctor Jaume Serra-Hunter.

Visites a l'alcalde. — L'alcalde segon, doctor Jaume Serra-Hunter, ha estat complimentat pel doctor Oliver-Bruchfeld, acompanyat del mestre Antoni Dorat i la seva esposa, comptatotes seus, director d'orquestra dels Balls Russos, del Gran Teatre del Liceu.

També el visità la Junta del Kennel Club de Barcelona, per tal d'invitar-lo a la inauguració de la seva pista de curses per

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es va veure una causa contra Joan Tobella i Vidal, acusat d'haver-se apoderat d'una bicicleta. En ésser detingut va donar un nom fals, per la qual cosa el fiscal va sol·licitar que li fos aplicada la pena de dos anys quatre mesos i un dia de presó pel delicte de robatori, i quatre mesos i 25 dies per ús de nom fals.

A la Secció Segona es van veure divorcis.

A la Secció Tercera es van veure incidents a porta tancada.

A la Secció Quarta hi va comparèixer el processat Josep Tello, el qual essent tesorier d'una entitat recreativa de Terrassa va apropiar-se de la quantitat de 3.380 pessetes que havia d'ingressar al compte corrent de l'entitat. El fiscal va sol·licitar que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

A la mateixa Secció es va celebrar a porta tancada la vista de l'incident en apel·lació de l'autor de processament dictat per un jutjat contra els que formaven la Comissió Permanent de l'Ajuntament de la dictadura per suposat delicte de prevaricació en la concessió dels anuïcs de les valles del carrer de Pelayo. El fiscal va demanar la revocació de l'autor de processament i s'hi va oposar el lletrat

BARCELONA AL DIA

L'Activitat Política



L'ORGANITZACIO I LA PROPAGANDA D.A. C. R.

Avui, en parlar de les propostions presentades a l'Assemblea que tendien a reorganitzar el Partit, hem vist com a un altre grup de propostions que demanaven, com a exponent d'un desig sentit per la gran massa dels joventuts afiliats, una intensificació de l'acció de propaganda i una tasca permanent per tal de completar, allà on calgui, els quadres de l'organització del Partit.

Aquestes propostions coincidien en l'assumpte de suggeriments per tal d'obtenir per a la gestió del Comitè d'Organització i Propaganda una superior eficàcia i en la demanda de dotar al Secretariat de totes aquelles col·laboracions que li són indispensables per a fer a bon terme la seva tasca. Hom remarca d'una manera especial, en una proposta presentada per la Joventut d'Acció Catalana i que signaven els amonats Tassís i Maro, i J. López, la necessitat que tots els afiliats, i principalment aquells que més hi venen obligats per la seva funció dins l'organització, siguin puntualment les indicacions que s'hi fan i missions de propaganda que s'hi encomanen, per a evitar esforços inútils i contribuir a la bona marxa de la Joventut d'Acció Catalana Republicana.

El Consell haqut d'agrair aquestes propostions, per tal com eren l'expressió de la voluntat d'un bon nombre d'afiliats, i a la vegada ha acordat que la Joventut d'Acció Catalana Republicana, en col·laboració amb les diverses activitats que en cada moment es requereixin, es proposi, aquesta oferta de prestació personal, una de les proves més evidents de l'assumpte d'entusiasme provocat per l'Assemblea d'A. C. R.

Per tal de donar-hi una efectivitat, el Consell Executiu, d'acord amb la Comissió d'Organització i Propaganda i amb la Joventut d'A. C. R., i prenent els encoratjaments que siguin requerits, procedirà a la immediata reestructuració del Comitè d'Organització i Propaganda de manera que la col·laboració d'elements de la joventut, unida a la dels comuns, actuï, doni a aquest organisme l'impuls que les circumstàncies requereixen.

També es preocuparà el Consell de donar als mitjans d'actuació indispensables, però tal com es va dir en l'Assemblea, tal per remarcar que tots els esforços del Secretariat i del C. O. R. per complir la seva missió donarien un resultat nul·l o infinit, si no continuessin rebent la sostinguda col·laboració de totes les organitzacions adherides al Partit.

Finalment, el Secretariat d'A. C. R., omnia amb complença un dels extrems de la proposta ja esmentada de la Joventut d'Acció Catalana Republicana i per tal de donar a terme la reorganització total i efectiva dels serveis de Secretariat, demana la cooperació de tots aquells afiliats que estiguin disposats a treballar amb el Partit d'una manera entusiasta, disciplinada i persistent. Confiam, d'una manera especial, veure corresposta aquesta crida per la joventut d'A. C. R., els representants de la qual participaran activament i amb encert a les deliberacions de l'Assemblea, davant de la qual es formen veus de la voluntat de llurs representants de donar un nou impuls a les activitats d'A. C. R.

Actes públics d'Acció Catalana

Avui, dissabte, dia 12.

CONFERENCIA pública a l'Acció Catalana de la Barceloneta (Sant Miquel 3), a les deu del vespre. Hi assistirán els senyors E. DURAN-REYNALS, CLAUDI AMETLLER i RAMON PEYPOCH.

CONFERENCIA al Centre Català, República de Granelles, a les deu del vespre, a càrrec de J. COLL I MAS.

El problema escolar de Catalunya.

Dilluns, dia 14.

CLAUSURA del Curset d'Oratòria organitzat per la Joventut d'Acció Catalana.

A les vuit del vespre, a l'estatge central del Partit (Corts Catalanes, núm. 89, pral.).

El senyor E. DURAN-REYNALS, acceptant la invitació de la Comissió de Cultura de la Joventut, pronunciarà el parlament de clausura del Curset.

Joventut d'Acció Catalana del Districte IX.

Abans d'ahir, dijous, va donar-se al Partit social d'aquesta entitat l'entusiasme d'una conferència sobre el tema "Perspectiva general de la llengua catalana". El conferenciant, J. Boronat i Requesens, va fer un canvi dels diversos punts sota els quals pot ésser estudiada la nostra llengua: geografia, sociologia, gramàtica, estilística, història, filologia, etc., etc., i amb paràntia planera va mostrar la conveniència que aquests aspectes poc coneguts del nostre idioma atribuïssim als llocs més apartats, per tal que el poble, coneixent-lo millor, cada dia l'estimi més i més.

Després de la dissertació el conferenciant va obrir una conversa amb els seus auditors sobre els temes tractats. El públic va quedar molt satisfet de les doctes explicacions donades.

Federació de Joventuts d'Acció Catalana.

Es convoca els dirigents de la Joventut Catalana Republicana per a l'Assemblea d'A. C. R. a l'Assemblea d'A. C. R. a l'Assemblea d'A. C. R.

reunió que tindrà lloc a l'estatge central del Partit el dimarts vinent, a les vuit del vespre, per tal de canviar impressions sobre els temes a tractar, la data de celebració i altres detalls importants d'organització de l'Assemblea projectada.

Queden invitats a aquesta reunió els delegats que les altres Joventuts o entitats del partit hagin pogut nomenar per a aquesta Assemblea.

Joventut d'Acció Catalana Republicana

Noticiari

Avui, a les deu de la nit, se celebrarà el miting patriòtic pro-homenatge al patrio Josep Moragues. Hi parlarà en nom de les Joventuts d'Acció Catalana el senyor Rafael Tassís i Maro.

L'acte tindrà lloc a l'estatge del C.A.D.C.I. El detall és donat en un altre lloc del periòdic.

Dilluns, amb motiu de la clausura del curset d'Oratòria, que amb tant d'èxit ha organitzat la nostra Joventut, a les vuit del vespre, i al nostre estatge —Corts Catalanes, núm. 89—, el senyor E. Duran-Reynals pronunciarà un parlament conferenciant amb la línia final d'aquest. A l'acte, que serà públic, són pregats d'assistir-hi els socis de la Joventut, i són invitats d'una manera especial els afiliats del Partit.

S'admeten donatius pro-moument al general Josep Moragues a la secretaria de la Joventut, a totes les entitats i delegacions d'A. C. R. i a l'Administració de LA PUBLICITAT.

Acció Catalana Republicana de Sant Andreu

Demà, diumenge, a les deu del matí, Acció Catalana de Sant Andreu farà una visita col·lectiva a la fàbrica de Vermut Cincano. Són invitats tots els socis i familiars.

Sortida, a les deu de l'estatge social (Sant Andreu, 52).

Seguiran les visites col·lectives a indústries, manufactures i corporacions.

Avui, a les deu del vespre, al C. A. D. C. I.

(Rambla Santa Mònica, 25)

MITING PATRIOTIC ORGANITZAT PER LES JOVENTUTS NACIONALISTES DE CATALUNYA EN HOMENATGE A

JOSEP MORAGUES

Hi parlaran els següents oradors:

Alfred Cabanes, pel P. Nacionalista d'Esquerra.

Joan J. Mitjavila, per la Unió Democràtica de Catalunya.

Rafel Tassís i Maro, per les Joventuts d'Acció Catalana Republicana.

Salvi Valentí, per les Joventuts de Lliga Catalana.

Roo Boronat, per les Joventuts d'Estat Català.

Daniel López, pel P. Nacionalista Català.

Raig i Pruna, per la Unió Catalanista.

Presidirà l'acte el senyor Manuel Folguera i Duran.

